

۲۰۱۸/۰۹/۱۲

مترجم: دوکتور محمد اکبر یوسفی

«موقف رئیس جمهور افغانستان پیرامون پشتونستان!»

درست ۴۴ سال قبل، «مطابق روز چهارشنبه ۱۸ اپریل ۱۹۷۴م، دفتر رئیس جمهور گزارش میدهد که محمد داوود، رئیس جمهور و صدراعظم، اخیراً میر جمیل الرحمن، ناشر روزنامه "دیلی نیو تایمز"، "راولپندی" را پذیرفت و مصاحبه ذیل را انجام دادند:

سؤال: اینکه فرصت یک مصاحبه برایم مهیا شد و شما هم مرا پذیرفتید، آرزو مندم تا تشکرات خودم را برای آن تقدیم دارم. جواب: خرسندم از اینکه شما را در کشورم می بینم. امیدوارم که توقف شما، یک توقف خوش آیند باشد.

سؤال: لطف کنید اجازه دهید، تا به پرسش سؤالاتم آغاز کنم؟

جواب: لطفاً انجام دهید.

شنیده شده است، که قانون اساسی جمهوری جوان افغانستان، طرح و تسوید آن درین تابستان تهیه خواهد شد. می توانم از شما بپرسم، تا لطفاً درین باب برایم توضیح دهند؟

جواب: ژورنالستان زیاد در باره قانون اساسی افغانستان پرسیده اند، که هم چنان جواباتی هم تهیه شده است. من نمی دانم که چرا درین ارتباط عجله ای صورت گیرد، آنهم از جانب رژیم که به سختی ده ماه از عمر آن، می گذرد، در حالی که آنجا حکومت هائی موجود بوده اند، که سالیان دراز بدون قانون اساسی عمل کرده اند.

سؤال: می توانید بگوئید که چه مدت را در بر خواهد گرفت؟

جواب: هر وقت که آماده شود، اما آنچه گفته می توانم، یک قانون اساسی دیموکراتیک و مترقی خواهد بود.

سؤال: چگونه اقتصاد، برای افغانستان در نظر دارید؟

جواب: این مربوط به قانون اساسی آینده افغانستان خواهد بود.

سؤال: اظهارات مختلف در باره پشتونستان صورت گرفته است: حکومت شما چه نظر دارد، وقتی در باره پشتونستان حرف می زند. به عبارت دیگر، کسی چه نوع تعبیر واضح از پشتونستان داشته می تواند؟

جواب: من تعجب می کنم، که یک ژورنالیست پاکستانی چطور این سؤال را مطرح می سازد. در باره موضوع پشتونستان به صورت کافی اظهارات رسمی صورت گرفته و در طول عمر ۲۸ سال پاکستان، نشر شده است، و

موقف افغانستان هم درین رابطه کاملاً واضح و فارغ از ابهام است. این هم معین است، که به همه نگاهشته ها و بیانات ضبط شده، نشرات و مباحث، دسترسی از طریق آرشیف های، هر دو کشور، ممکن است.

سؤال: می توانید، لطف نموده توضیح دهید که پشتونستان چه است؟

جواب: فیصله های لویه جرگه و پارلمان و هم چنان اعلامیه های رسمی حکومت ها، در افغانستان در باره پشتونستان، در هر مجال و فرصت مناسب ارائه گردیده و موقف ما، پلان شده است. اگر شما به حیث ژورنالیست، خواهش داشته باشید که معلومات در باره پشتونستان جست و جو کنید، شما از وزارت خارجه تان، بپرسید. علاوه بر آن، اگر تاریخ افغانستان و نیم قاره هند تحت مطالعه قرار گیرد و بخصوص حوادثی که در منطقه واقع شده است، خاصاً در دوران استعمار برتانیه، بعد شما، به حیث جواب به سؤال تان خواهید یافت. هم چنان این سؤال را می توانید از خود رهبران پشتون و بلوچ بپرسید.

سؤال: در زمان یک سال گذشته، مناسبات بین افغانستان و پاکستان قناعت بخش نبوده است: سبب چه خواهد بود؟
جواب: باید با تأسف بگویم که سبب آن تحریکات و حرکات غیر دوستانه بوده است، که از جانب حکومت پاکستان و اجنت های آن است که علیه رژیم جمهوری، انجام داده شده است.

سؤال: لطف نموده بگوئید که کردار و عمل غیر دوستانه چه بوده است؟

جواب: شما خود گفتید که مناسبات بین دو کشور خوب نیست؛ بناءً مایل نیستم که هیچ تذکر بیشتر درین مورد، داده شود. اما ما گواهی و اسناد در اختیار داریم که بیان ما را از آن، استخراج کرده بتوانیم.

سؤال: چه مقیاس هائی را شما برای بهبود مناسبات، مورد توجه قرار می دهید؟

جواب: یگانه راه بهبود مناسبات اینست که مسئله باید بر مبنای واقعیت آن، مطالعه شود. من فکر می کنم، که اگر حسن نیت وجود داشته باشد، پس هیچ پرابلمی وجود داشته نمی تواند، که نتواند حل گردد. ما هیچگاه نباید در حل مسئله بی میل باشیم، در صورتی که بر واقعیت و حقیقت استوار باشد، قابل قبول است. البته ما مذاکرات با پیش شرط را نمی پذیریم. من می خواهم، به شما واضح بگویم که بین افغانستان و پاکستان، مسئله دیگر به جز موضوع پشتونستان، وجود ندارد. اگر راه حلی مبتنی بر واقعیت به آن یافت شود، پس آنطوری که بارها بیان داشتم، و بار دیگر حال هم می گویم، که هیچ مسئله دیگر نمی ماند، وقتی، این موضوع، تنها حل شده باشد.

سؤال: آیا پاکستان را یک خطر برای امنیت افغانستان فکر می کنید؟

جواب: این وابسته به طرز برخورد پاکستان است.

سؤال: آیا اصلاً پاکستان کدام دشمنی بزرگتر را نسبت به افغانستان و گاهی هم کم و یا چه، داشته است؟

جواب: بدبختانه، طرز برخورد حکومت پاکستان و فرمانروایان پاکستان، هیچگاه صمیمانه و دوستانه نبوده است

سؤال: دیدار اخیر یک هیئت نظامی هندی به افغانستان، احساس بدگمانی را در پاکستان ایجاد کرد، و برخی از نشرات در باره تشریک مساعی، بین افغانستان و هندوستان تبصره و گزارش داده اند. میخواهید، درین موضوع توضیح دهید؟
جواب: من به هیچ کس این حق را نمی دهم که از ما چنین سؤالی بکنند. این به خود مردم افغانستان بستگی دارد، که هیئتی را از هر کشور و در هر وقت، بپذیرد. ما هم چنان ممکن بخواهیم هیئت خود مانرا در هر نقطه دنیا، که خواسته باشیم، اعزام بداریم.

سؤال: آیا کدام موافقتنامه در نظر است؟

جواب: این موضوع مربوط خود ماست و به هیچ کس دیگری مربوط نیست.

سؤال: افغانستان در بیش از یک قرن از خط مشی بیطرفی حمایت نموده است. فکر نمی کنید که همکاری نظامی با یک کشور دیگر، ممکن ایستادگی و موقف افغانستان را تغییر دهد؟

جواب: متعجبم از اینکه نماینده یک روزنامه، از یک کشوری که در یک پیمان نظامی از زمان تأسیس آن، تا حال عضویت دارد، این سؤال را از ما می پرسد. خط مشی اعلام شده افغانستان کاملاً روشن و واضح است، و ما این خط مشی را بایست نگه داریم.

سؤال: در یک مصاحبه، با خبرنگار "لیموند"، شما فرمودید که اگر وضعیت در بلوچستان و در سرحد به خرابی بدتر نرود، در آنوقت، نمی خواهید به ترتیبات دوباره مداخله نظامی، متوسل شوید. لطفاً درجه چینی بدتری را که طلب ایجاب مداخله را بنماید، توضیح دهید؟

جواب: آنچه که "لیموند" نوشته است، مربوط "لیموند" است. آنچه که من گفته می توانم، اینست که افغانستان نمی تواند، در رابطه با نا آرامی برادران پشتون و بلوچ بیطرف و بی علاقه، بماند. در رابطه با این مطلب، چندین بار به فرمانروایان شما، مکاتبه صورت گرفته است.

سؤال: شما فرمودید که، نمی توانید بیطرف و بیعلاقه باشید؛ اجازه است پرسیده شود که تا چه حد؟

جواب: این بر ماست که بنابر اوضاع و احوال، تعیین کنیم

سؤال: افغانستان به حزب عوامی ملی اهمیت خاصی قایل است، در حالی که احزاب دیگری هم در پاکستان موجود اند، که برای مصالح و منافع پشتون و بلوچ کار می کنند. چرا این امتیاز برای حزب عوامی داده شده است؟

جواب: مردم و احزاب آن می کوشند تا برای ملت آنها خدمت کنند، هر کسی که باشد و در هر جایی که باشد، ما به آنها احترام داریم. حزب عوامی برادران ما استند، اینها کسانی استند که، برای مقاصد و اهداف ملی آنها مبارزه می کنند، بنا بر آن ما، و دیگران هم به آنها احترام دارند.

سؤال: موقف حزب عوامی ملی، برای خود مختاری و یا استقلال داخلی است؛ آیا شما با این امر موافق هستید؟

جواب: من قبلاً گفتم که مسئله پشتون و بلوچ مربوط به خود آنها است، و شما باید این سؤال را به آنها، مطرح کنید. بهترین راه برای رهبران پاکستان اینست، تا در جستجوی حل مسئله از طریق مذاکره و توافق با رهبران پشتون و بلوچ باشد، نه اینکه رهبران پشتون و بلوچ از طریق ورود فشار و خشنونت، حذف گردند.

سؤال: آیا افغانستان، حزب عوامی ملی را بحیث نماینده حقیقی برسمیت می شناسد؟

جواب: مسلماً و بدون شک و تردید، زیرا بهترین دلیل، بخاطر دریافت اکثریتی است، که در انتخابات بدست آورده اند.

سؤال: اگر، حزب عوامی ملی، فیصله ای را در رابطه با مسئله پشتونستان صادر کند، آیا آن فیصله قابل قبول خواهد بود؟

جواب: اگر فیصله حزب عوامی ملی، برای پشتون ها و بلوچ ها مورد پذیرش باشد، چرا نباید قابل قبول باشد؟

سؤال: کامیابی کنفرانس سه جانبه بین هندوستان، پاکستان و بنگله دیش، ثابت ساخت، که این کشورها، خواهان مناسبات دوستی اند. شما چه فکر میکنید؛ کامیابی کنفرانس بر مناسبات بین افغانستان و پاکستان، اثرات مثبت خواهد داشت؟

جواب: شما به آن بهتر پی می برید، زیرا مربوط روابط دوجانبه شماست. به ارتباط سلوک و رفتار ما و شما، من ندانستم، لیکن بحیث یک کشور صلحدوست، ما صلح و امنیت را در جهان می خواهیم.

سؤال: نظر حکومت شما در ارتباط به پلان "بریزنف" در باره امنیت جمعی در آسیا، چه است. آیا فکر می کنید که بدون شمول چین، عملی باشد؟

جواب: مفکوره امنیت جمعی آسیا، در برگیرنده یکتعداد اصول است، که اکثریت آن، از جانب کشور های صلحدوست، در جهان پذیرفته شده است. بنابراین، هر پلان صلح و امنیت ای که توسط هر کسی و از هر کشوری، که در مغایرت با منافع ملی ما نباشد، بر آن، با امید بخشی می نگریم.

سؤال: آیا افغانستان و پاکستان می خواهد خط مشی منفی آنها را در برابر همدیگر، کنار گذارند، و یک خط مشی مثبتی راطرح کنند، تا مناسبات را بهبود ببخشند، زیرا امکانات وسیع، بخصوص در عرصه اقتصادی دیده می شود؟
جواب: من آرزو مندم که برای شما یکبار دیگر بگویم، که بین ما یک معضله وجود دارد، و تا زمانی که این معضله حل نگردد، هیچ امکان و توقع برای بهتر شدن مناسبات بمشاهده نمی رسد. بهتر است، که اولتر از همه مسئله اساسی حل گردد. بعد می تواند زمینه برای بهبود و توسعه مناسبات، فراهم آید، و من مطمئن استم، که با حل تنهایی اختلاف سیاسی، که به نسبت مسئله پشتونستان بین افغانستان و پشتونستان، وجود دارد، می تواند مانع مناسبات دوستی بین ما گردد. من از جمیل الرحمن، تقاضا دارم، که بصفت ژورنالیست، کوشش بخرچ دهد، تا با استفاده از وسایل، به نزدیکی بین دو کشور، کار کند.

جمیل الرحمن: بلی، این هدف است.

سؤال: وقتی قانون اساسی یاد شده افغانستان، تدوین گردد، آیا یک قانون اساسی اسلامی خواهد بود؟

جواب: من متعجب استم، که شما این سؤال را طرح می کنید، زیرا یک کشور ای که، بحیث کشور اسلامی، ننتها در منطقه، بلکه در سراسر جهان معروف است، چگونه می تواند قانون اساسی آن، چیزی دیگری، در مغایرت با اسلام و اسلامیزم باشد.

جمیل الرحمن: آرزو مندم، از شما تشکر کنم. من سپاسگزارم.

رئیس جمهور و صدراعظم: تشکر. با کنار گذاشتن مسایل سیاسی، امیدوارم، هر وقتی که شما بخواهید، به افغانستان تشریف بیاورید و خود تائرا در بین دوستان احساس کنید. از شما تقاضا دارم، تا آرزوهای نیک مردم افغانستان را، به مردم پاکستان برسانید.

جمیل الرحمن: من این احساس دوستانه را از زمانی که به کابل رسیده ام، درک نموده ام. (ترجمه شده از جمهورت) « ختم ترجمه از « د کابل تایمز».

پایان

